اسم کتاب نتیجة الادلة (صدقات) ۶ ب

مصنف محمد حسین قزوینی حائری

مؤلف

خطی نستعلیق مختلف السطر

چاپی

سال چاپ یا تحریر ۱۲۷۰ ق عدد اوراق ۴۱۶

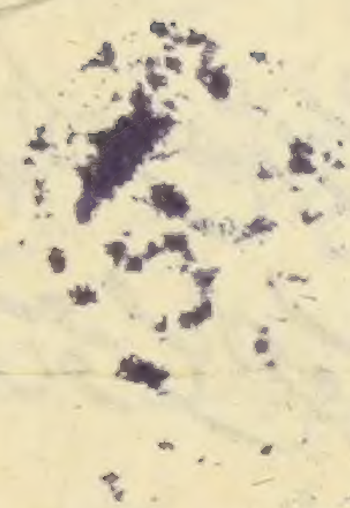
جزء کتب فقه شماره

شمارهٔ عمومی ۱۰۱۹۲ شمارهٔ قبض

واقف حاج شیخ محمد باقر مازندرانی تاریخ وقف ۱۳۴۹

طول ۱۷ عرض ۱۲ گنجه

صفحات
هما

بسمه تعالی و له الحمد

از رشحات برکات اقلام مهدی الاعلام
[illegible] مکی
شیخ محمد حسین العروسی الکربلائی [illegible]

۷

امانت حضرت حجة الاسلام و المسلمین آقای حاج شیخ بهاء الدین نوری است [illegible]
که از حضرت آیة الله شیخ عبد الکریم حائری که قسمتی از ایشان آقای آقا شیخ محمد باقر [illegible] ۱۳۲۲؟
آیة الله فقیه [illegible] بسیار [illegible]
خط مصنف آیة الله حاج شیخ محمد حسین حائری [illegible] مدرس [illegible] میباشد

المطهره محمد حسین العمروی

بسم الله الرحمن الرحیم وبه نستعین

الحمد لله رب العالمین والصلاة والسلام علی خیر خلقه محمد وآله الطیبین الطاهرین اما بعد فیقول العاصی

والکربلائی مسکنا ومدفنا ان شاء الله هذه کلمات فی الصدقة شرعت فیها فی غرة شهر

شهر ذی قعدة الحرام من شهور السنة ... من الهجرة النبویة علی مهاجرها الاف التحیة والثناء وقد رتبتها علی مقدمة

وفصول وخاتمة اما المقدمة ففی رجحان الصدقة عقلا وشرعا وکونه من

صار ذلک من ضروریات المذهب بل الدین من ضروریات جمیع الشرایع خصوصا علی الاولی الاحکام

ثم الجاری وهی دواء المریض ودافعة البلاء وقد ابرم ابراما وبها یستنزل الرزق

وتقع فی ید الرب قبل ید العبد وتقضی الدین وتخلف البرکة وتزید فی المال ویستحب التکبیر بها لدفع

شر ذلک الیوم وهذا اول اللیل ... وانها تدفع میتة السوء والداء والحرق والغرق

والهدم والجنون الی ان عد سبعین بابا من السوء الی غیر ذلک وعرفها الشهید فی الدروس علی ما

حکی بانها عطیة المتبرع بها بالاصالة من غیر نصاب للقربة وعرفها فی الشرایع

بانها عقد یفتقر الی ایجاب وقبول واورد علی التعریف الاول ان الکفارات من الصدقات

مع ان لها نصابا معینا وبان رد مظالم العباد من الصدقات مع انها لیست من الصدقات

المتبرعة قال الفاضل المعاصر بعد نقل تعریف الدروس بهذه العبارات ومشکل می شود

بکفارات و برد مظالم چونکه در کفارات صدقه معینه نیست و در رد مظالم

تبرع بالاصالة نیست چون بالذات واجب است مگر اینکه گوئیم عمل مکلف در تمیز العبد

باعث براین شده پس میگوئیم در رد مظالم صدقه واجب است بدل ادای دین واجب

و احکام صدقه بر آن جاری میشود بلکه میگوئیم که اشکال بصورتی تعدی نخواهد در مطلق

مجهول المالک جاری است و همان صدقه تحمیه است و بر متصرف واجب است و بر حسب

مال تحت و ... وکیل و وصی است در اخراج صدقه مندوبه با مبلغ ... که ان

مصرف آن معروف صدقات مندوبه است ... بالاصل مندوبه است و وجوب

عارض است چنانکه در مسالک درست نموده تصریح بآنها کرده اقول لا شبهة

فی ان الصدقة قد تطلق ویراد منها مطلق ما ینفق فی سبیل الله وجوبا او ندبا

تبرعا او عوضا عقدا او ایقاعا او حکما ومنها ما قیل العبادات والایقاعات

فله الاجرة وان الغرس لما كان باذن المالك وان لم يكن بحصته كان غرسه
غير ظالم فيستحق الارش وفي مفتاح الكرامة وقد وافقه على اطلاق
كلامهم الكاشاني وحكاه عنه برمته في الكفاية ساكتا عليه وفي
مجمع البرهان ونفى البعد عن الفرق ونحن نقول ان المتبادر من كلامهم
انما هو صورة الجهل بالبطلان وتعليلهم ظاهر في ذلك حيث قالوا الفوات
ما حصل الاذن بسببه كما في الكتاب والتذكرة وفوات ما عمل لاجله
كما في جميع المقاصد ومن البعيد ان يريد في المسالك بتعليلهم البطلان
بان العقود توقيفية انتهى كلامه وانت خبير بما فيه فتدبر ان الظاهر ان
المراد من الارش في المقام هو المراد منه في باب المزارعة والعارية حسب
ما حققناه وفصلناه فيهما تم كتاب المساقاة في ليلة السبت
ليلة تمام من شهر شعبان المعظم من شهور سنة سبعين ومائتين بعد الالف من الهجرة النبوية
على مهاجرها الف الف تحية وثناء ويشرع في كتاب المضاربة ان شاء
الله تعالى الحمد لله اولا واخرا وظاهرا وباطنا